

skal blive misbrugt. Der er maaske snarere Tilbøjelighed til at lade Børnene blive hos Forældrene i Tilfælde, hvor de burde tages fra dem. Der er ogsaa den Ting at tage Hensyn til, at naar Børnene tages fra Forældrene, medfører det som Regel en Udgift for Kommunekassen, og det spiller jo ogsaa en Rolle.

Ordføreren (Jensen-Knudstrup): Jeg kan ikke smigre mig med, at det gode Eksempel, jeg gav ved Forhandlingens Begyndelse ved at udtale mig kort, har smittet. Ingen skulde have troet, at Forhandlingen skulde have bredt sig saa vidt og naaet et saadant Omfang, som sket er. Jeg kan nu ikke fatte mig helt kort, naar jeg nu slutter af, fordi jeg har faaet det Indtryk, at der er adskillige Misforstaaelser og vrang Opfattelser af Bestemmelser i Lovforslaget, som nødig skulde staa upaatalte ved Ordføreren sidste Udtalelser. Jeg tænker her særlig paa det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen), der erklærede § 2 for Lovforslagets mørkeste Punkt, der stillede Forældrene aldeles retløse overfor Myndighederne. Det er en komplet og mig ufattelig Misforstaaelse. § 2 omhandler slet ikke de Forsømmelser, som Forældrene er ansvarlige for, de høre ind under Skoleloven. Fordi Forældrene holde Børnene hjemme 2, 4, 10, 20 Dage, komme de ikke i fjerneste Berøring med dette Lovforslag. De komme i Berøring med Skolelovens Bestemmelser, og allerede fra gammel Tid have Centralmyndighederne kunnet skride ind i meget graverende Tilfælde og dekretære Barnets Borttagelse fra Hjemmet og Anbringelse i en Tvangsskole eller Internat, som det kaldes her. § 2 har kun Betydning for Børnene og det navnlig i større Byer, hvor det Forhold er kendt, at visse Børn bevislig ikke lade sig føre i Skole uden Tvang, men færdes paa Gader og Stræder i slette Kammeraters Selskab hele Dage og Nætter sammen, hvorved mange Gange de egentlige Forbrydertropper rekruteres. Mange af de Forbryderspirer, som siden komme til Udfoldelse i den voksne Alder, gro op paa Gaden derved, at Skolebørn i de større Byer skulke fra Skole uden al Kontrol. Saadan er det, § 2 tager Sigte paa. Den har slet ingen Sammenhæng med almindelige Skoleforsømmelser, som det ærede Medlem var bekymret for skulde falde ind under Loven. Skulde flere Medlemmer svæve i denne Vildfarelse, forstaar jeg, at de staa ret uoplagte til at stemme for § 2.

I det hele taget har man fra flere Sider den Opfattelse, at Loven er en Straffelov, medens den i Virkeligheden er et af de mest humane Lovarbejder, der nogen Sinde have foreligget en Rigsdag, en Lov, der handler om hjælpsom og velvillig Omsorg fra Samfundets Side for Børn, der enten ved egen Skyld ere komne ud paa Skraaplanet nedad eller ved opløste eller demoraliserede Hjem ere udsatte for sædelig og maaske ogsaa fysisk Fordærvelse.

Jeg havde ikke anet, at vi skulde komme ind paa en lang videnskabelig pædagogisk Debat om Tilregnelighed eller Ikke-Tilregnelighed af Dovenskab hos Børn. Den vilde aabenbart have passet meget bedre ved et Skolemøde eller maaske ved et Fagforeningsmøde af dovne Drengene. Der vilde man sikkert vinde ualmindelig stærkt og brusende Bifald, hvis man med saa stor Veltalenhed, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Frier) er i Besiddelse af, kunde saa omtrent godtgøre, at Dovenskab slet ikke er tilregnelig. Jeg indrømmer, at det er vanskeligt at ramme Tilregnelighedens Grænser. Men de kunne efter Udvalgets Ændring sikkert rammes af et kyndigt og skønsomt Skoletilsyn — her er det jo ikke Værgeraadet, der har Afgørelsen. Jeg tror, det er overmaade sundt midt i vor hyperhumane Tid noget at understrege Tilregneligheden ogsaa hos Skolebørn. Det er slet ikke Tilfældet, at Skoledrengene ikke kunne føle sig skyldige, naar de ere ludovne. Det kunne de meget godt, det kendes paa hele deres Væsen og Adfærd. At Skoleautoriteterne og Lovgivningen i det hele understreger Tilregneligheden, er ingen Skade til, heller ikke i andre Forhold i Livet. Jeg holder derfor ubetinget, trods det veltalende Forsvar, der er fremsat af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds for de femtens Ændringsforslag, paa Udvalgets enstemmige Ændringsforslag, der har fundet Justitsministerens Tilslutning, jeg anbefaler det høje Ting at stemme for Ændringsforslag Nr. 1 og beder om en lidt anden Opfattelse af § 2. Det var dog beklageligt, om denne udmærkede, humane Lov skulde træde ud i Livet med den Misforstaaelse paa sig, at den skulde sætte Forældrene i en ganske forsvarsløs og retløs Stilling med Hensyn til Myndighedernes Indgriben overfor deres Børn.

Jeg skal ikke blande mig i den livlige Forhandling mellem det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) og Aarhus nordre (Sabroe), den interesserer mig